Ankenævnet *for* Forsikring

Den 3. juli 2018 blev i sag nr. 91812:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Klagerens husstand har familieforsikring, som tillige indeholder en ansvarsforsikring. I bilag vedlagt klageren til nævnet af 10/1 2018 har klagerens advokat bl.a. oplyst:

> "Jeg skal på min klients vegne klage over Alm. Brands afvisning af at dække en skade som skete den 4. august 2016.
>
> Min klient har tegnet en ansvarsforsikring hos Alm. Brand, som dækker hele hans husstand, og som husstanden var omfattet af den 4. august 2016.
>
> Det er min klients opfattelse, at skaden den 4. august 2016 blev forvoldt som følge af, at … – som var samlevende med [klageren] og dermed en del af hans husstand – tilsidesatte sin opsynsforpligtelse over deres fælles søn … på 4 år, mens han sad på en tændt crosser, og at hun som følge heraf er ansvarlig for skaden efter den almindelige culpanorm.
>
> Som følge af tilsidesættelsen af opsynsforpligtelsen, kørte [søn 1] ud på motocrossbanen, hvorfor [klageren] var nødt til at forsøge at undvige [søn 1], hvorved han kørte galt og brækkede skinneben og kom til skade med knæet, som blev forvredet (ødelagt led- og korsbånd). [Klageren] har været sygemeldt som følge heraf siden.
>
> Skaden blev anmeldt til Alm. Brand Forsikring, som den 21. marts 2017 afviste at ville dække skaden, og fastholdt afvisningen den 15. juni 2017, hvilket er årsagen til, at sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.
>
> Jeg mener, at Alm. Brand Forsikring skal kritiseres for ikke at dække [klagerens] personskade.

HÆNDELSESFORLØB:
Skaden skete sidst på eftermiddagen, hvor [klagerens samlever og klageren] var ude at køre motocross sammen med [klagerens søn 2], og deres fælles [søn 1] på 4 år.

[Klageren] har oplyst, at han og [søn 2] havde været ude at køre i ca. 10 minutter, hvor de havde kørt en 10-15 omgange, og at de var ved at være færdige, så [søn 1] kunne komme ud at køre, mens der ikke var andre på banen.

Det var [samlevers] opgave at give [søn 1] udstyr på og holde øje med ham, indtil han kunne komme ud og køre. Hun iførte ham sikkerhedsudstyr i form af hjelm, handsker, brynje og støvler.

I stedet for at holde øje med [søn 1], gik [samlever] derhen, hvor der var markeret et C på den vedlagte illustration, hvor [samlever] stod og filmede [søn 2], mens [søn 1] holdt på sin crosser til venstre for/bagved [samlever].

[Klageren] har oplyst, at [samlever] stod og filmede i 2-3 minutter, mens [søn 1] blev mere og mere utålmodig, og at han til sidst kørte han ud på motocrossbanen foran [klageren].

[Klageren] forsøgte at undvige [søn 1], men kørte galt, hvorved han brækkede benet og forvred knæet.

JUS:
Følgende praksis på området har været nævnt:
UfR 2016. 2613 VLD, hvor en far var ansvarlig som følge af tilsidesættelse af opsynspligt overfor et 3 årigt barn, som forvoldte skade på sig selv, da han kravlede op på en 200 kg. tung motorcykel, som væltede over ham. Faderen stod med ryggen og drengen havde været uden opsyn et ganske kort øjeblik.

UfR 1959. 755/10, hvor et barn på næsten 4 år forvoldte alvorlig personskade på en knallertkører, da han løb ud på vejen foran knallertføreren. Moderen havde stået og holdt øje med barnet gennem sit køkkenvindue hvert 10-15 minut, og derfor var der ikke ansvar fordi opsynsforpligtelsen var opfyldt.

UfR 1952. 99 H, hvor to børn på 2 og 5 år forvoldte alvorlig personskade på en motorcyklist, da de løb ud foran ham på vejen. Bedstemoderen holdt opsyn med børnene men de var uden opsyn i 'ikke mange minutter' på en utrafikeret vej, hvorefter de løb ned på en mere trafikeret vej, hvor skaden skete. Bedstemoderen var ikke ansvarlig.

UfR 1973. 872 0, hvor en 2 ½ årig dreng løb ud foran en bil og blev påkørt og led alvorlig personskade. Forældrene havde tilsidesat deres tilsynsforpligtelse, men tilsidesættelsen havde ikke haft betydning for skadens indtræden, og allerede af den grund var der ikke grundlag for at nedsætte erstatningen til drengen.

AK 51.574, hvor 4-årige tvillinger havde kastet legetøj ned på gaden fra 3. sal og forårsaget skader på en parkeret bil. Skaden skete 10 minutter efter moderen havde efterladt børnene foran tv'et og var gået ud i køkkenet, og dette var ikke en tilsidesættelse af tilsynsforpligtelsen."

3. 91812

Selskabet har i brev af 30/1 2018 til nævnet bl.a. anført:

"**Forsikringsforhold**
[Klageren], der er skadelidte i sagen, har tegnet familieforsikring med ansvarsdækning hos os. [Klageren] har rejst erstatningskrav mod [samlever], som også er sikrede på familieforsikringens ansvarsdækning, og derfor varetager vi [samlevers] interesser i sagen.

Forklaring vedrørende hændelsen på ansvarsforsikringen
Vi har den 16. februar 2017, altså et halvt år efter uheldet, modtaget skadeanmeldelse fra [samlever], hvor hun henviser til det hændelsesforløb, som er beskrevet i brev af 3. februar 2017 fra [klagerens] advokat. Det er det samme hændelsesforløb, som advokaten har fremsendt til ankenævnet.

Forklaring vedrørende hændelsen på ulykkesforsikringen
Vi står uforstående overfor det hændelsesforløb, som advokaten beskriver, idet [klageren] 12 dage efter uheldet har anmeldt skaden til sin ulykkesforsikring i Alm. Brand, og her beskrives hændelsesforløbet anderledes. Kopi af anmeldelse til ulykkesforsikringen vedlægges.

Hvilken forklaring skal lægges til grund
Vi er af den opfattelse, at det er hændelsesforløbet, som er beskrevet i ulykkesanmeldelsen 12 dage efter uheldet, som skal lægges til grund for sagen. Ud fra denne beskrivelse kan hverken [samlever] eller [søn 1] på 4 år og 3 uger drages til ansvar for det skete. Tillige ville der, såfremt der måtte foreligge et ansvar, være tale om accept af risiko.

Tilsynspligten
Såfremt nævnet måtte være af den opfattelse, at det er hændelseforløbet, som er beskrevet af advokaten et halvt år efter uheldet, er vi fortsat af den opfattelse, at [samlever] ikke har tilsidesat sin tilsynspligt med [søn 1].

[Samlever] står og filmer [søn 2] i ca 2-3 minutter. [Søn 1] stod ved siden af [samlever], men en anelse bagved.

Uanset om [samlever] står og filmer eller ej, så ville hun ikke have kunnet nå at forhindre det skete. [Samlever] har ikke handlet anderledes end andre forældre ville have gjort.

Vi finder derfor ikke, at [samlever] har tilsidesat sin tilsynspligt med [søn 1].

Retspraksis
Der er i sagen blandt andet henvist til UFR 2016.2613, hvor faderen havde tilsidesat sin tilsynspligt.

Vi mener, at denne sag på mange væsentlige punkter adskiller sig fra denne sag, hvor uheldet skete ude på en mark og hvor moderen stod lige ved siden af.

I UFR 2016.2613 blev der lagt vægt på følgende:
- Børn under 13 år måtte ikke færdes i motorcross klubben uden at være ledsaget af deres forældre, og sønnen som kom til skade var kun 3 år og 9 måneder.
- Faderen var flere gange i løbet af dagen blevet bedt om, at holde bedre øje med sønnen, som kom til skade.

- Tillige var der blevet sagt til faderen, at han burde holde ved crosseren mens sønnen kravlede op på den.
- Endvidere havde faderen set, at sønnen var på vej hen imod crosseren

Af frifindende domme på området kan vi henvise til UFR 1959.755 Ø, hvor en 3 årige dreng løb ud på vejen. Forældrene havde med 10-15 minutters mellemrum kigget efter drengen fra køkkenvinduet. Forældrene blev frifundet.

Tillige kan vi henvise til UFR 1952.99 H hvor en 2 årige og en 5 årige løb ud på vejen. Det er ikke oplyst, hvornår bedstemoderen sidst havde kigget efter børnene. Bedstemoderen blev frifundet.

Vores afgørelse med hensyn til tilsynspligten
I henhold til den retspraksis som der er på området, finder vi ikke, at [samlever] i denne sag har tilsidesat sin tilsynspligt med [søn 1], og vi kan derfor ikke anerkende erstatningspligten på [samlevers] vegne."

I brev af 16/3 2018 til nævnet har klagerens advokat bl.a. bemærket:

"Beskrivelsen i mit brev til Ankenævnet for Forsikring af 10. januar 2018 er ikke en ændring, men en uddybning af anmeldelsen af 16. august 2016.

Min klient oplyser, at han ikke overvejede, at der kunne være tale om en ansvarssag, da han anmeldte ulykken under sin ulykkesforsikring, og derfor ikke gjorde noget ud af at beskrive ulykken så detaljeret som i brevet af 3. februar 2017, idet det er helt oplagt, at der var en sket en skade i henhold til vilkårene i ulykkesforsikringen.

Når han skriver 'græsset', så er det fordi man ikke må opføre en motocrossbane uden tilladelse, og han ville ikke bringe ejeren af banen i problemer.

Skaden skete på en græsmark, hvor der var lavet en motocross-bane."

Selskabet har i brev af 27/3 2018 til nævnet bl.a. anført:

"**Klagers advokat anfører**
Klagerens advokat anfører, at beskrivelsen af hændelsesforløbet i hans brev af 10. januar 2018 til Ankenævnet ikke er en ændring i forhold til ulykkesanmeldelsen, men en uddybning af ulykkesanmeldelsen.

Beskrivelse på ulykkesanmeldelsen
Af skadeanmeldelsen til ulykkesforsikringen fremgår følgende **'mine to sønner og jeg kørte rundt på græsset på hver vores crossmaskine. Pludselig kører den mindste ([søn 1] 4 år) ind foran mig, så jeg styrter'**.

Beskrivelse i ansvarssagen
I ansvarssagen er det oplyst, at klageren og [søn 2] kørte cross, og at [søn 1] på 4 år skulle køre, når de andre var færdige, mens der ikke var andre på banen. [Samlever] skulle holde øje med [søn 1] indtil han kunne komme ud og køre. [Samlever] stod og filmede i 2-3 minutter, mens [søn 1] holdt på sin crosser til venstre/bagved [samlever]. Pludselige kørte [søn 1] ud foran klager.

5. 91812

Vores opfattelse
Det er vores opfattelse, at beskrivelsen i ansvarssagen ikke er en uddybning af ulykkesanmeldelsen. Der er tale om et helt andet hændelsesforløb i ulykkesanmeldelsen, hvor det beskrives, at [søn 1] på 4 år kører sammen med klageren, og ikke det forhold, som er beskrevet til ansvarssagen, hvor [søn 1] først skulle køre senere, men pludselig kører frem.

På baggrund af ovennævnte er vi fortsat af den opfattelse, at det er den først afgivne forklaring i ulykkesanmeldelsen, der skal lægges til grund for afgørelse af sagen."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at han pådrog sig en knæskade i forbindelse med motocross. Han har oplyst, at samleveren stod og filmede i 2-3 minutter, mens hans 4-årige søn – der var klar til at skulle ud at køre motocross – blev mere og mere utålmodig, og at sønnen til sidst kørte ud på motocrossbanen foran klageren. Klageren forsøgte at undvige sønnen, hvorved han brækkede benet og forvred knæet. Klageren mener, at samleveren er ansvarlig for skaden, idet hun har tilsidesat sin tilsynspligt med sønnen.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at samleveren ikke har tilsidesat sin tilsynspligt med sønnen, og at klageren har udvist egen skyld/accept af risiko.

Efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren og samleveren var enige om, at den 4-årige søn skulle køre på en crossmaskine, og at det derfor må have stået som en nærliggende mulighed, at den 4-årige søn kunne agere mindre hensigtsmæssigt under denne kørsel. Klageren har derfor accepteret en vis risiko for uhensigtsmæssig kørsel fra sin 4-årige søn. Nævnet finder, at hændelsesforløbet ikke kan karakteriseres som abnormt eller klart uforudsigeligt, og nævnet finder derfor, at klageren har accepteret den påkørsel, som sønnen foretog.

6. 91812

Nævnet har også lagt vægt på, at klagerens samlever – ved at lade den 4-årige søn være uden opsyn i 2-3 minutter – ikke har forsømt sin tilsynspligt. Nævnet bemærker, at man ikke med rimelighed kan forvente, at enhver form for uhensigtsmæssig adfærd fra en 4-årig på en cross-maskine kan afværges via en voksen, som fører tilsyn med barnet.

Det, som klagerens advokat i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Mette Eisenhardt